

บทอ่านที่ 1

มคา 7:14-15,18-20

ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงใช้ไม้ของผู้อยู่เลี้ยงแกะเลี้ยงดูประชากร คือฝูงแพะแกะที่เป็นมรดกของพระองค์ ซึ่งอาศัยโดดเดี่ยวอยู่ในป่าที่มีแผ่นดินอุดมสมบูรณ์อยู่โดยรอบ โปรดทรงให้เขาหากินอยู่ในแคว้นบาซานและกิเลอาด เหมือนในสมัยก่อน โปรดทรงแสดงปาฏิหาริย์แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย เหมือนในสมัยที่ทรงนำข้าพเจ้าทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์... โปรดทรงเหยียบย่ำความผิดของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์จะทรงเหยียบบาปของข้าพเจ้าทั้งหลายลงไปในทะเลลึก พระองค์จะทรงแสดงความซื่อสัตย์แก่ยาโคบ ทรงแสดงความรักมั่นคงแก่อับราฮัม ดังที่เคยทรงปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหลายตั้งแต่นานมาแล้ว

พระวรสาร

ลก 15:1-3,11-32

เวลานั้น บรรดาคนเก็บภาษีและคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อฟังพระเยซูเจ้า ชาวฟาริสีและธรรมจารย์ต่างบ่นว่า “คนนี่ต้อนรับคนบาปและกินอาหารร่วมกับเขา” พระองค์จึงตรัสเรื่องอุปมานี้ให้เขาฟัง

“ชายผู้หนึ่งมีบุตรสองคน บุตรคนเล็กพูดกับบิดาว่า ‘พ่อครับ โปรดให้ทรัพย์สินสมบัติส่วนที่เป็นมรดกแก่ลูกเถิด’ บิดาก็แบ่งทรัพย์สินสมบัติให้แก่ลูกทั้งสองคน ต่อมาไม่นาน บุตรคนเล็กรวบรวมทุกสิ่งที่มีแล้วเดินทางไปยังประเทศห่างไกล ที่นั่นเขาประพฤติเสเพลผลาญเงินทองจนหมดสิ้น เมื่อเขาหมดตัว ก็เกิดกันดารอาหารอย่างหนักทั่วแถบนั้น และเขาเริ่มขัดสน จึงไปรับจ้างอยู่กับชาวเมืองคนหนึ่ง คนนั้นใช้เขาไปเลี้ยงหมูในทุ่งนา เขาอยากกินผักกั่วที่หมูกินเพื่อระงับความหิว แต่ไม่มีใครให้ เขาจึงรู้สำนึก... เขาก็กลับไปหาบิดา

ขณะที่เขายังอยู่ไกล บิดามองเห็นเขา รู้สึกสงสาร จึงวิ่งไปสวมกอดและจูบเขา บุตรจึงพูดกับบิดาว่า “พ่อครับ ลูกทำบาปผิดต่อสวรรค์และต่อพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีก” แต่บิดาพูดกับผู้รับใช้ว่า “เร็วเข้า จงไปนำเสื้อสวยที่สุดมาสวมให้ลูกเรา นำแหวนมาสวมนี้ นำรองเท้ามาสวมให้ จงนำลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้วไปฆ่า แล้วกินเลี้ยงฉลองกันเถิด เพราะลูกของเราผู้นี้ตายไปแล้วกลับมีชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก” แล้วการฉลองก็เริ่มขึ้น

ส่วนบุตรคนโตอยู่ในทุ่งนา เมื่อกลับมาใกล้บ้าน ได้ยินเสียงดนตรีและการร้องรำ จึงเรียกผู้รับใช้คนหนึ่งมาถามว่าเกิดอะไรขึ้น... บุตรคนโตรู้สึกโกรธ ไม่ยอมเข้าไปในบ้าน บิดาจึงออกมาขอร้องให้เข้าไป... บิดาพูดว่า “ลูกเอ๋ย ลูกอยู่กับพ่อเสมอมา ทุกสิ่งที่มีก็เพื่อลูก แต่จำเป็นต้องเลี้ยงฉลองและชื่นชมยินดี เพราะน้องชายคนนั้นของลูกตายไปแล้ว กลับมีชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก”

บุตรคนเล็ก ประพฤติตนเสเพล เมื่อสิ้นเนื้อประดาตัว จึงคิดได้ กลับตัวกลับใจหันมาหาบิดาและได้ทรัพย์สิน ความเป็นบุตร และได้ศักดิ์ศรีกลับคืนมา

บุตรคนโต ประพฤติตนดีมาตลอด เมื่อเห็นบิดาใจกว้างกับบุตรคนเล็กถึงเพียงนี้ ยอมรับไม่ได้ ประชดประชันบิดา ไม่ยอมกลับเข้าบ้าน เป็นฝ่ายที่เดินหนีบิดาไป

บุตรของพระเจ้า ใจกว้าง ให้อภัย รัก เริ่มต้นใหม่ กลับตัวกลับใจ ไม่เปรียบเทียบ ไม่สร้างความแตกแยก ไม่พูดถึงความแตกต่าง แต่สร้างความเป็นหนึ่งเดียวกับทุกคน

เสาร์

2

มิถุนายน

สัปดาห์ที่ 2

เทศกาลมหาพรต

สดด 103:1-2,3-4,

9-10,11-12

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2